

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (druhého rozšířeného senátu)

7. srpna 2024*

„Ochranná známka Evropské unie – Jmenování nového zástupce – Žalobce, který přestal
odpovídat na výzvy Tribunálu – Článek 131 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu –
Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

Ve věci T-125/23,

Synapsa Med sp. z o.o., se sídlem v Jelcz-Laskowice (Polsko), zástupci: G. Kuchta, advokát,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zástupci: T. Frydendahl, jako
zmocněnec,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice
řízení před Tribunálem, je

Gravity Brand Holdings LLC, se sídlem v New Yorku, New York (Spojené státy), zástupci:
V. Balaguer Fuentes, I. Sempere Massa a J. Schmitt, advokáti,

TRIBUNÁL (druhý rozšířený senát),

ve složení: A. Marcoulli, předsedkyně, J. Schwarcz, V. Tomljenović, R. Norkus (zpravodaj)
a W. Valasidis, soudci,

za soudní kancelář: V. Di Bucci, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

vydává toto

* Jednací jazyk: angličtina.

Usnesení

- 1 Žalobkyně, společnost Synapsa Med sp. z o.o., se svou žalobou na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 9. ledna 2023 (věc R 923/2022-5) (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 2 Dopisem ze dne 6. února 2024 informoval zástupce žalobkyně Tribunál, že ji přestane zastupovat.
- 3 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 svého jednacího řádu Tribunál dopisem ze dne 9. února 2024 informoval zástupce žalobkyně, že do doby, než žalobkyně jmenuje nového zástupce, zůstane jeho kontaktní osobou. Tribunál jej rovněž vyzval, aby informoval žalobkyni o tom, že podle čl. 51 odst. 1 jednacího řádu přísluší žalobkyni jmenovat nového zástupce. Dodal, že pokud nebude o tomto jmenování novým zástupcem žalobkyně informován nejpozději dne 26. února 2024, bez návrhu určí, že již není důvodné rozhodnout ve věci samé v souladu s čl. 131 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu.
- 4 Žalobkyně nejmenovala nového zástupce ve stanovené lhůtě.
- 5 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu položil Tribunál dopisem ze dne 7. března 2024 účastníkům řízení otázku k písemnému zodpovězení, aby se vyjádřili k možnosti Tribunálu určit bez návrhu usnesením s odůvodněním, že již není důvodné rozhodnout ve věci samé, v souladu s čl. 131 odst. 2 jednacího řádu.
- 6 Dopisem ze dne 21. března 2024 odpověděla vedlejší účastnice, společnost Gravity Brand Holdings LLC, na otázku Tribunálu kladně. Dodala, že by bylo vhodné, aby Tribunál uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 7 Dopisem ze dne 22. března 2024 navrhl EUIPO, aby Tribunál žalobu odmítl a neuložil mu náhradu nákladů řízení. Rovněž upřesnil, že nevynaložil náklady řízení, jejichž náhradu lze přiznat. EUIPO konkrétně tvrdí, že určení učiněné v souladu s čl. 131 odst. 2 jednacího řádu, že již není důvodné rozhodnout ve věci samé, by mělo za následek, že by napadené rozhodnutí nemohlo vyvolávat účinky podle čl. 71 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).
- 8 EUIPO tvrdí, že povinnost žalobkyně být zastoupena advokátem je podstatnou formální náležitostí, jejíž nedodržení činí žalobu podanou k Tribunálu nepřípustnou. Podle EUIPO rovněž platí, že pokud Tribunál v průběhu řízení konstatuje, že žalobce již uvedené pravidlo nedodržuje, může tuto skutečnost vykládat buď jako zpětvzetí návrhu podle článku 125 jednacího řádu, nebo jako překážku pokračování v řízení s tím důsledkem, že se žaloba zjevně zamítne na základě článku 126 jednacího řádu, nebo jako důvod nepřípustnosti z důvodu nedostatku nepominutelných podmínek řízení podle článku 129 jednacího řádu.
- 9 Žalobkyně na otázku Tribunálu neodpověděla ve stanovené lhůtě.
- 10 Podle čl. 131 odst. 2 jednacího řádu, přestane-li žalobce odpovídat na výzvy Tribunálu, může Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení určit bez návrhu usnesením s odůvodněním, že již není důvodné rozhodnout ve věci samé.

- 11 Podle ustálené judikatury z čl. 19 třetího a čtvrtého pododstavce a čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, které se použijí na Tribunál na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož statutu, a zejména z použití výrazu „zastoupení“ v čl. 19 třetím pododstavci uvedeného statutu vyplývá, že za účelem podání žaloby k Tribunálu účastníci řízení jiní než členské státy, orgány Evropské unie, státy, které jsou stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP), jiné než členské státy a Kontrolní úřad Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) uvedený v této dohodě, nejsou oprávněny jednat samy, ale musí využít služeb třetí osoby, která musí být oprávněna k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je smluvní stranou Dohody o EHP (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 20. listopadu 2017, *BikeWorld v. Komise*, T-702/15, EU:T:2017:834, bod 31 a citovaná judikatura).
- 12 Z článku 19 statutu Soudního dvora rovněž vyplývá, že povinnost zastoupení advokátem musí přetrvávat až do doručení soudního rozhodnutí, jímž se končí řízení. Tato posledně zmíněná povinnost však musí být slučitelná jednak se svobodou účastníka řízení nechat se zastoupit advokátem, kterého si sám zvolí, a jednak s právem advokáta při dodržení jeho etických povinností, vzdát se své procesní plné moci v průběhu řízení. Účastník řízení sice nemusí být zastoupen po celou dobu řízení tímž advokátem, ale musí zajistit kontinuitu svého zastoupení advokátem po celou dobu řízení, to znamená od podání žaloby až do doručení soudního rozhodnutí, jímž se končí řízení. Z toho vyplývá, že pokud advokát přestane zastupovat žalobce v průběhu řízení, je třeba, aby uvedený účastník řízení bez prodlení jmenoval nového zástupce, aby byla zajištěna kontinuita jeho zastoupení (usnesení ze dne 19. června 2014, *Suwaid v. Rada*, T-268/12, nezveřejněné, EU:T:2014:598, bod 17).
- 13 V projednávané věci z bodů 4 a 9 výše vyplývá, že žalobkyně nejmenovala nového zástupce a přestala odpovídat na výzvy Tribunálu. Žalobkyně tím, že neodpověděla na žádosti Tribunálu o uvedení advokáta, kterého jmenovala novým zástupcem, nesplnila v průběhu řízení základní procesní povinnost stanovenou v článku 19 statutu Soudního dvora.
- 14 Na rozdíl od toho, co tvrdí EUIPO, nečinnost žalobkyně však nemůže být v projednávané věci vykládána jako zpětvzetí návrhu podle článku 125 jednacího řádu ani jako překážka pokračování v řízení, v jejímž důsledku se žaloba zjevně zamítne či odmítne podle článku 126 tohoto jednacího řádu, ani jako důvod nepřipustnosti z důvodu nedostatku nepominutelných podmínek řízení podle článku 129 uvedeného jednacího řádu.
- 15 Zaprvé, pokud jde o argument EUIPO, podle něhož nečinnost žalobkyně může být považována za akt zpětvzetí návrhu, je třeba uvést, že k tomu, aby mohl být učiněn závěr, že došlo ke zpětvzetí návrhu, musí žalobce projevít skutečnou a navenek patrnou vůli vzít návrh zpět. Podmínka skutečné vůle znamená neexistenci jakékoli pochybnosti o existenci této vůle. Pokud jde o navenek patrnou povahu zpětvzetí návrhu, tato zejména znamená, že toto zpětvzetí nemůže být implicitní (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 15. prosince 2022, *Leonardo v. Frontex*, T-675/20, nezveřejněné, EU:T:2022:870, bod 22).
- 16 V projednávané věci přitom nejmenování nového zástupce a neposkytnutí odpovědi na výzvy Tribunálu ve stanovených lhůtách nestačí k tomu, aby se jednalo o zpětvzetí návrhu, neboť není zcela prosto pochybností o vůli žalobkyně vzít návrh zpět. Nelze tudíž dovodit, že tato nečinnost představuje zpětvzetí návrhu.

- 17 Zadruhé, pokud jde o argument EUIPO, že nečinnost žalobkyně představuje narušení řádného průběhu řízení umožňující dovodit, že žaloba má být zjevně odmítnuta nebo zamítnuta, je třeba připomenout, že podle článku 126 jednacího řádu platí, že je-li žaloba zjevně nepřipustná nebo po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná, může Tribunál rozhodnout usnesením s odůvodněním, aniž by pokračoval v řízení. Z judikatury dále vyplývá, že se přípustnost žaloby posuzuje s ohledem na situaci v okamžiku podání žaloby. Pokud v tomto okamžiku nejsou splněny podmínky pro podání žaloby, je tato žaloba nepřipustná (rozsudek ze dne 27. listopadu 1984, Bensider a další v. Komise, 50/84, EU:C:1984:365, bod 8; v tomto smyslu viz usnesení ze dne 6. července 2017, Janukovyč v. Rada, C-505/16 P, EU:C:2017:525, bod 53).
- 18 V projednávané věci je nutno konstatovat, že podmínka přípustnosti žaloby týkající se zastoupení žalobkyně byla v okamžiku podání žaloby řádně splněna. Vzhledem k tomu, že skutečnost, že žalobkyně nejmenovala nového zástupce a přestala odpovídat na výzvy Tribunálu v průběhu řízení, nemůže ovlivnit přípustnost žaloby v okamžiku jejího podání ani její opodstatněnost, neumožňuje dovodit, že projednávaná žaloba má být zjevně odmítnuta nebo zamítnuta.
- 19 Zatřetí, pokud jde o argument EUIPO, že nečinnost žalobkyně představuje důvod nepřipustnosti z důvodu nedostatku nepominutelných podmínek řízení, který Tribunál může uplatnit i bez návrhu na základě článku 129 jednacího řádu, stačí připomenout, že nečinnost žalobkyně nastala v průběhu řízení, a nemůže tedy ovlivnit přípustnost žaloby v okamžiku jejího podání. Vzhledem k tomu, že neexistence řádného jmenování nového zástupce může podle judikatury představovat dostatečný důkaz o tom, že žalobce již nemá právní zájem na podání žaloby [v tomto smyslu viz usnesení ze dne 12. září 2013, Yaqub v. OHIM – Turkey (ATATURK), T-580/12, nezveřejněné, EU:T:2013:518, bod 7 a citovaná judikatura], může vést pouze k určení, že již není důvodné rozhodnout ve věci samé, a nikoli k odmítnutí žaloby jako nepřipustné.
- 20 V rozsahu, v němž EUIPO tvrdí, že by nevydání rozhodnutí ve věci samé v projednávané věci mělo za následek, že napadené rozhodnutí nenabude účinků, je třeba uvést, že se projednávaná věc liší od věcí, na které se EUIPO odvolává a v nichž byla vydána usnesení ze dne 12. dubna 2018, Cryo-Save v. EUIPO (C-327/17 P, nezveřejněné, EU:C:2018:235); ze dne 3. července 2003, Lichtwer Pharma v. OHIM – Biofarma (Sedonium) (T-10/01, EU:T:2003:182); ze dne 26. listopadu 2012, MIP Metro v. OHIM – Real Seguros Real Seguros (real,- BIO) (T-549/11, nezveřejněné, EU:T:2012:622); ze dne 4. července 2013, Just Music Fernsehbetriebs v. OHIM – France Télécom (Jukebox) (T-589/10, nezveřejněné, EU:T:2013:356), ze dne 23. února 2021, Frutas Tono v. EUIPO – Agrocazalla (Marién) (T-587/19, nezveřejněné, EU:T:2021:107), a ze dne 14. února 2023, Laboratorios Ern v. EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM) (T-428/22, nezveřejněné, EU:T:2023:80). Tyto věci se totiž týkají případů, kdy v průběhu řízení před Tribunálem nebo Soudním dvorem nastaly události, které buď učinily řízení vedené u EUIPO bezpředmětným z důvodu zpětvzetí námitek proti zápisu přihlášené ochranné známky nebo zpětvzetí návrhu na zrušení napadené ochranné známky, anebo měly vliv na platnost staršího práva nebo práva, které bylo předmětem žádosti o ochranu plynoucí ze systému ochranné známky Evropské unie. Každá z těchto událostí vedla unijní soud v podstatě k závěru, že se žaloba stala bezpředmětnou ve smyslu článku 113 nebo čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991, čl. 130 odst. 2 nebo čl. 131 odst. 1 jednacího řádu a že na základě těchto ustanovení již není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 21 Je nutné konstatovat, že žádná z těchto situací v projednávané věci nenastala. Vedlejší účastnice totiž svůj návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky žalobkyně nevzala zpět. Nedošlo ani k žádné události týkající se platnosti dotčeného staršího práva vedlejší účastnice. V projednávané věci si tak řízení o prohlášení neplatnosti zahájené u EUIPO zachovalo svůj předmět. Napadené

rozhodnutí, kterým byla určena neplatnost ochranné známky žalobkyně, nepozbylo platnosti. Jeho účinky byly pozastaveny pouze do doby, než rozhodne Tribunál, na který se obrátila žalobkyně.

- 22 Okolnost, že žalobkyně přestala odpovídat na výzvy Tribunálu, čímž se vzdala obrany svých zájmů, aniž vzala žalobu zpět, tedy nemá vliv na řízení vedené u EUIPO, a tudíž ani na předmět žaloby před Tribunálem, ale pouze na podmínky pokračování v projednání žaloby před Tribunálem.
- 23 V této souvislosti nemůže určení na základě čl. 131 odst. 2 jednacího řádu, že Tribunál nevydá rozhodnutí ve věci samé, bránit tomu, aby napadené rozhodnutí mohlo vyvolávat účinky.
- 24 V tomto ohledu je třeba uvést, že jediným cílem mechanismu zavedeného čl. 71 odst. 3 nařízení 2017/1001 je, aby rozhodnutí odvolacích senátů nevyvolávala účinky do výsledku soudního řízení, aby tak byla účastníkům řízení dotčeným rozhodnutími EUIPO zaručena právní ochrana přizpůsobená zvláštní povaze práva ochranných známek. Postrádalo by totiž jakýkoliv důvod zapsat ochrannou známku, poté ji vymazat z rejstříku, a případně ji znovu zapsat podle rozhodnutí vydaných postupně odděleními EUIPO a unijním soudem. Z toho vyplývá, že i když je pravda, že určení o nevydání rozhodnutí ve věci samé není v čl. 71 odst. 3 nařízení 2017/1001 výslovně uvedeno jako konec odkladného účinku žalob podaných proti rozhodnutím odvolacích senátů, je třeba mít za to, že pro účely použití tohoto ustanovení musí být nevydání rozhodnutí ve věci samé na základě čl. 131 odst. 2 jednacího řádu považováno za zamítnutí nebo odmítnutí žaloby podané k Tribunálu ve smyslu čl. 71 odst. 3 nařízení 2017/1001.
- 25 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba v souladu s čl. 131 odst. 2 jednacího řádu bez návrhu určit, že o žalobě již není důvodné rozhodnout.

K nákladům řízení

- 26 Podle článku 137 jednacího řádu platí, že není-li vydáno rozhodnutí ve věci samé, rozhodne o nákladech řízení Tribunál dle volného uvážení.
- 27 V projednávané věci má Tribunál za to, že s ohledem na okolnosti projednávané věci je důvodné rozhodnout, že žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené vedlejší účastníci, neboť EUIPO informoval Tribunál, že nevynaložil náklady řízení, jejichž náhradu lze přiznat.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.**
- 2) Společnost Synapsa Med sp. z o.o. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Gravity Brand Holdings LLC.**

V Lucemburku dne 7. srpna 2024.

Vedoucí soudní kanceláře
V. Di Bucci

Předsedkyně
A. Marcoulli